

[Himmelstrup.]

Foranstaltninger, som man mener det er ønskeligt og forsvarligt at søge gennemført, og Bankerne ikke er i Stand til at foretage den nødvendige Finansiering, der mener jeg, at som Nødhjælpsforanstaltning maa man kunne tiltræde den Slags Ting, som her foreslaas. Det ligger jo i Sagens Natur, at under de Overvejelser, der kommer frem, maa man ogsaa i høj Grad varetage Statens Interesser med Hensyn til Placeringen af den Garanti, der er Tale om. At det særdeles vel kan tænkes, at denne Garanti kun bør ydes i Fællesskab med en af Bankerne ydet Garanti, at den maa gaa jævnsides med og ikke forud derfor, det er et Spørgsmaal, som det vil være ønskeligt at faa nærmere diskuteret i det kommende Udvalg.

De Bemærkninger, som jeg har gjort her om § 2, gælder i Virkeligheden ogsaa med Hensyn til § 3. Man maa selvfølgelig hævde, at Laaneforanstaltninger, Finansiering ogsaa af Industrien og Haandværket i al Almindelighed er Bankernes Opgave, men at det altsaa, naar Nødstilfælde foreligger, ogsaa kan være rigtigt og forsvarligt at gennemføre Foranstaltninger som dem, der her er Tale om.

Christmas Møller: Jeg vil gerne begynde med at gøre et Par Bemærkninger samtidig til den højtærede Handelsminister og til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som begge er saa særdeles glade — det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sekunderende den højtærede Handelsminister — over den „mærkværdige Stilling“, jeg havde indtaget med Hensyn til § 3 i Loven af 1928 og § 9 i Lovforslaget af 1930.

Naar man nu ved, med hvilken Grundighed baade den højtærede Handelsminister og det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gaar til Værks, og hvordan det aldrig kunde falde nogen af dem ind at sige noget forkert, saa kan man jo nok undre sig, maaske mindre over, at den højtærede Handelsminister er kommet saa galt af Sted, mere over, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ikke passede en lille Smule mere paa. Jeg har jo nemlig draget en Sammenligning mellem § 3 i Loven af 1928 og § 9 i det foreliggende Lovforslag, og saa siger begge de ærede Herrer: Ja, men hvad kritiserer da de Konservative? er Forholdet ikke dette, at Bestemmelsen om, at man ikke kan forlange Oplysninger om tekniske og om Forretningshemmeligheder, men at man kan forlange Oplysninger hos offentlige Myndigheder og hos private, er det ikke Bestemmelsen fra Loven af 1928 om igen? Ja, det

ved jeg saare vel, men det har jeg heller ikke sagt et eneste Ord om, og jeg beder den højtærede Handelsminister, og da jeg har mere Tillid til det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Grundighed, beder jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup tage Ordet for en kort Bemærkning og gøre mig opmærksom paa efter Fortrykket, hvor jeg har sagt et eneste Ord om den Lighed, der var mellem § 3 i Loven og § 9 i Lovforslaget, og kritiseret Lovforslaget. Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil komme med en saa forholdsvis skarp Kritik, som han gjorde, og, hvad jeg meget godt saa, vilde pege paa, at nu skulde man se det ejendommelige Forhold, at de Konservative nu kritiserede, hvad oven i Købet Christmas Møller som Ordfører selv havde talt for og stemt for i 1928, saa synes jeg, jeg kan bede det ærede Medlem Hr. Himmelstrup om i en kort Bemærkning at gøre opmærksom paa, hvor jeg har gjort disse Betragtninger gældende; det ærede Medlem sagde jo udtrykkeligt, at jeg havde talt om 2det Stykke. Og hvis det ærede Medlem ikke skulde være tilstrækkelig inde i, hvor det findes i Fortrykket, skal jeg sige ham, at min Tale er refereret i Folketingstidende begyndende Sp. 5556, sluttende Sp. 5564, og det er navnlig paa Sp. 5562, det ærede Medlem skal begynde. Dette kan jeg da ogsaa sige til den højtærede Handelsminister. Nej, det, jeg sagde, og det, der er rigtigt, er, at der ikke er givet nogen som helst ordentlig Oplysning om § 9 i Bemærkningerne, og den højtærede Handelsminister kan saamænd gerne faa dette Spørgsmaal diskuteret, thi det er ikke en redelig Maade at komme med den Slags nye Bestemmelser til Rigsdagen paa, at man ikke i Bemærkningerne ordentligt kan se, hvad det er, der foreslaas; Rigsdagen maa kunne tro paa Administrationens Bemærkninger, og jeg spørger det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som ved tidligere Lejlighed har været inde paa et lignende Forhold, om han ikke vil give mig Ret i, at man absolut maa kunne tro paa Bemærkningerne og paa, at der i dem anføres, hvad der er Forskellen mellem Lovforslaget og den gældende Lov; nu nikker det ærede Medlem for første Gang, han kommer ogsaa til at give mig Ret i mit første Spørgsmaal. Men altsaa, det, jeg har gjort opmærksom paa, er, at i § 3 i Loven af 1928 staar der „Henvendelser fra Erhvervene“ og ikke andet, og at disse saa skal prøves, er saa lige til, men i § 9 i Lovforslaget sker der den betydningsfulde Udvidelse, at der ikke blot er Tale om Henvendelser fra Erhvervene, men Ministeren kan ogsaa benytte dette Udvalg paa en